

## Lydia



Lydia was een van onze zorgenkinderen. Ze deed haar intrede bij ons in oktober 2011 en behoorde tot een clubje verwaarloosde afghanen. We knapten haar zo goed als ging op en ze ontwikkelde zich weer tot een afghaan die weet wat ze wil.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

### Description

Of het nou aan haar forse postuur lag of aan haar leeftijd, we weten het niet, maar om de een of andere reden sloeg niemand op haar aan. En dus bleef ze lang in opvang. En wat we wel vaker zien bij honden die lang zitten, ze bedeede zichzelf de rol van moeder-overste toe. Wat Lydia vond, dat moest gebeuren. De meeste andere opvanghonden hadden dan ook een bijna heilig ontzag voor haar. Behalve Hadim, zelf ook niet de makkelijkste. Die kon geweldig met Lydia opschieten, samen hollen, samen met een balletje spelen, samen gewoon een beetje naar de geiten en kippen staren.

Net toen we begonnen te denken dat het nooit meer iets zou worden met Lydia kwam er plotseling een telefoontje uit het buitenland. Een ouder echtpaar, altijd afghanen gehad, laatste afghaan overleden, maar zonder hond gaat het gewoon niet. Hebben jullie niet een hond die al wat ouder is en dan het liefst een teef. We droegen in het kader van de taal de bemiddeling over aan Nicole, die na een uitgebreid gesprek met het echtpaar besloot hen een ouderwetse brief met een paar foto's van Lydia te sturen. Daarna ging alles heel snel. We stuurden Lydia voor de grote reis begon eerst naar Hadewych die Lydia aan haar beautyregime voor afghanen onderwierp. Daarna bracht een van de bemiddelaars de hond naar Nicole, die in gezelschap van haar moeder het tweede traject voor haar rekening nam. Eenmaal op de plek van bestemming aangekomen, bleken Nicole en de nieuwe eigenaren van Lydia elkaar nog van heel vroeger te kennen! Nou, dat scheidt natuurlijk een band. Tijdens een langdurige weet-je-nog-van-toen zitting, verkende Lydia, die nu Jona heet, haar nieuwe huis en berekende zorgvuldig wat de meest strategische plek is: in de keuken, op de hoekbank.

Nicole heeft deze foto van Jona gemaakt op de ochtend dat ze weer terug naar huis ging en het is misschien onze verbeelding, maar het lijkt toch wel alsof de lichaamstaal van Jona zegt "ik weet niet waarom je nog steeds hier bent, hoor, je hebt je werk gedaan. Scheer je weg!"

Wij hopen dat de laatste jaren van Jona's leven met liefde en geborgenheid gevuld zullen zijn! Dat heeft ze verdiend.

**Nawoord:** binnen het jaar overleed Lydia heelas tijdens een operatie. Een grote schok voor de eigenaren en voor ons. Gelukkig had ze een fijn laatste jaar; we hadden haar graag meer daarvan gegund.